Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA SVETA 92/42/EGS

z dne 21. maja 1992

o zahtevanih izkoristkih novih toplovodnih kotlov na tekoča ali plinasta goriva

(UL L 167, 22.6.1992, str. 17)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Sveta 93/68/EGS z dne 22. julija 1993	L 220	1	30.8.1993
►**M2**	Direktiva 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004	L 52	50	21.2.2004
►**M3**	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/32/ES z dne 6. julija 2005	L 191	29	22.7.2005
►**M4**	Direktiva 2008/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008	L 81	48	20.3.2008

▼B

DIREKTIVA SVETA 92/42/EGS

z dne 21. maja 1992

o zahtevanih izkoristkih novih toplovodnih kotlov na tekoča ali plinasta goriva

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 100a Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

v sodelovanju z Evropskim parlamentom ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker Odločba 91/565/EGS ([4]) predvideva uveljavljanje energetske učinkovitosti v Skupnosti s programom SAVE;

ker je pomembno uveljavljati ukrepe, s katerimi se skuša doseči postopna vzpostavitev notranjega trga do 31. decembra 1992; ker notranji trg zajema območje brez notranjih meja, na katerem je zagotovljen prosti pretok blaga, ljudi, storitev in kapitala;

ker so v Resoluciji Sveta z dne 15. januarja 1985 o izboljševanju programov za varčevanje z energijo v državah članicah ([5]) države članice pozvane, naj nadaljujejo prizadevanja ali jih po potrebi povečajo za uveljavljanje gospodarnejše porabe energije z nadaljnjim razvojem povezanih usmeritev za varčevanje z energijo;

ker se Resolucija Sveta z dne 16. septembra 1986 nanaša na nove cilje energetske politike Skupnosti za leto 1995 in približevanje politik držav članic ([6]), zlasti pa na cilj, da se izboljša energetska učinkovitost pri njeni končni porabi za vsaj 20 %;

ker člen 130r Pogodbe določa, da je cilj Skupnosti v zvezi z okoljem zagotavljanje preudarne in gospodarne izrabe naravnih virov;

ker je primerno, da se v predlogih za približevanje določb zakonov in drugih predpisov o zdravju, varnosti, varstvu okolja in potrošnikov v državah članicah izhaja iz visoke stopnje zaščite;

ker je v Resoluciji Sveta z dne 21. junija 1989 navedeno, „da mora Skupnost upoštevati morebitne klimatske spremembe v zvezi s pojavom tople grede“ ([7]), in v sklepih Sveta z dne 29. oktobra 1990, da se mora emisija CO_2 leta 2000 v vsej Skupnosti ustaliti na ravni iz leta 1990;

ker je pomembnost gospodinjskega in terciarnega sektorja, ki zajema večji del končne porabe energije v Skupnosti, zelo velika;

ker ta sektor postaja celo bolj pomemben zaradi nagnjenosti k večjemu številu centralnih ogrevanj in splošnemu povečanju toplotnega udobja;

ker je večja učinkovitost grelnika v interesu porabnika; ker se varčevanje z energijo kaže kot manjši uvoz ogljikovodikov; ker zmanjšanje energetske odvisnosti pozitivno vpliva na trgovinsko bilanco;

ker se je z Direktivo Sveta 78/170/EGS z dne 13. februarja 1978 o lastnostih kurilnih naprav za ogrevanje prostorov in pridobivanje tople vode v novih ali starih neindustrijskih stavbah in o toplotni zaščiti razdelilnih sistemov za ogrevanje in toplo vodo za gospodinjstva v

([1]) UL C 292, 22.11.1990, str. 8.
([2]) UL C 129, 20.5.1991, str. 97 in UL C 94, 13.4.1992.
([3]) UL C 102, 18.4.1991, str. 46.
([4]) UL L 307, 8.11.1991, str. 34.
([5]) UL C 20, 22.1.1985, str. 1.
([6]) UL C 241, 25.9.1986, str. 1.
([7]) UL C 183, 20.7.1989, str. 4.

▼B

novih neindustrijskih stavbah ([1]) povečala uvedba bistveno različnih stopenj učinkovitosti med posameznimi državami članicami;

ker se bo z zahtevo po toplovodnih kotlih z visokimi izkoristki zmanjšal obseg tehničnih lastnosti opreme na trgu in se bo s tem olajšala serijska proizvodnja in uveljavila ekonomija velikega obsega; ker ima lahko po vzpostavitvi notranjega trga odsotnost ukrepov, ki predpisujejo energetske zahteve na zadostno visoki stopnji, zaradi pojava toplovodnih kotlov z nizkim izkoristkom na trgu za posledico občuten padec izkoristkov energije toplovodnih instalacij;

ker se v Skupnosti zelo razlikujejo krajevne klimatske razmere, energetske razmere in značilnosti naseljenosti stavb; ker morajo države članice to različnost upoštevati, kadar pri uresničevanju te direktive določajo pogoje za začetek delovanja toplovodnih kotlov; ker te okoliščine opravičujejo dejstvo, da naj države članice, če so dodatni ogrevalni kotli in toplovodni kotli, ki so načrtovani za vgradnjo v bivalne prostore, na široko vgrajevani do dneva sprejetja te direktive, še vedno s posebnimi omejitvami odobravajo dajanje teh kotlov v promet in njihov začetek delovanja; ker morajo biti te ureditve pod posebnim nadzorom Komisije;

ker mora ta direktiva, ki je namenjena odstranjevanju tehničnih ovir v zvezi z izkoristki toplovodnih kotlov, slediti novemu pristopu, ki je bil uveden z Resolucijo Sveta z dne 7. maja 1985 ([2]), ki posebej predpisuje, da se zakonodajno usklajevanje z direktivami na podlagi člena 100 Pogodbe EGS omeji na sprejem bistvenih zahtev, s katerimi morajo biti usklajeni izdelki, ki se dajejo v promet, in da „morajo biti te bistvene zahteve izražene dovolj natančno, da sestavljajo zakonske obveznosti, ki so lahko izvedljive, in omogočajo certifikacijskim organom, da ob upoštevanju teh zahtev kljub pomanjkanju standardov potrdijo izdelke kot skladne“;

ob upoštevanju Direktive 83/189/EGS ([3]) o določitvi postopka za zagotavljanje informacij na področju tehničnih standardov in predpisov;

ob upoštevanju Odločbe 90/683/EGS ([4]) v zvezi z moduli za različne stopnje postopkov ugotavljanja skladnosti, ki so namenjeni uporabi v direktivah za tehnično usklajevanje;

ker naj bi imeli kotli, skladni z zahtevanimi izkoristki, oznako CE, in kjer je primerno, oznake za omogočanje prostega pretoka in začetka delovanja v Skupnosti v skladu z namenom njihove uporabe;

ob upoštevanju Direktive 89/106/EGS ([5]) o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic, ki se nanašajo na gradbene proizvode;

ker je treba, zaradi spodbujanja gospodarne porabe energije, kakor je predpisano v Direktivi Sveta 90/396/EGS z dne 29. junija 1990 o približevanju zakonodaj držav članic v zvezi z napravami na plinsko gorivo ([6]), opredeliti zahteve za plinske kotle iz te direktive,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

V tej direktivi, ki izhaja iz programa SAVE o spodbujanju večjega energetskega izkoristka v Skupnosti, so določeni zahtevani izkoristki, primerni za nove toplovodne kotle na tekoča ali plinasta goriva z

([1]) UL L 52, 23.2.1978, str. 32. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 82/885/EGS (UL L 378, 31.12.1982, str. 19).
([2]) UL C 136, 4.6.1985, str. 1.
([3]) UL L 109, 26.4.1983, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo 90/230/EGS (UL L 128, 18.5.1990, str. 15).
([4]) UL L 380, 31.12.1990, str. 13.
([5]) UL L 40, 11.2.1989, str. 12.
([6]) UL L 196, 26.7.1990, str. 15.

▼B

nazivno toplotno močjo najmanj 4 kW in največ 400 kW, v nadaljevanju imenovani „ogrevalni kotli“.

Člen 2

V tej direktivi je:

— *ogrevalni kotel:* kombinacija kotla in gorilnika, ki je konstruiran za prenos pri zgorevanju sproščene toplote na vodo,

— *naprava:*

  — kotel, konstruiran za pritrditev gorilnika,

  — gorilnik, konstruiran za vgradnjo na kotel,

— *nazivna toplotna moč (izražena v kW):* najvišja v trajnem obratovanju koristno oddana toplota v časovni enoti, kot jo zagotavlja proizvajalec ob doseganju deklariranega izkoristka kotla,

— *izkoristek (izražen v %):* razmerje med toplotnim tokom, dovedenim kotlovski vodi in produktom kurilnosti goriva pri konstantnem tlaku ter porabo goriva, izraženo v količini goriva na časovno enoto,

— *delna obremenitev (izražena v %):* razmerje med dejansko toplotno močjo kotla, kadar kotel obratuje v intervalih, ali med toplotno močjo, manjšo od nazivne, in nazivno toplotno močjo,

— *povprečna temperatura kotlovske vode:* povprečna vrednost temperatur vode ob vstopu v kotel in izstopu iz njega,

— *standardni ogrevalni kotel:* kotel, katerega konstrukcija omogoča omejitev povprečne temperature kotlovske vode,

— *dodatni ogrevalni kotel (back-kotel)*: kotel, ki je konstruiran za napajanje sistema centralnega ogrevanja, ki se ga vgradi v odvodnik dimnih plinov kot del kombinacije back-kotel/plinska peč,

— *nizkotemperaturni ogrevalni kotel:* kotel, ki lahko trajno deluje s temperaturo izstopne vode od 35 do 40 °C; pri čemer lahko v določenih okoliščinah pride do kondenzacije, vključno s kondenzacijskimi kotli na tekoče gorivo,

— *kondenzacijski ogrevalni kotel:* kotel, ki je konstruiran za trajno kondenzacijo večjega dela vodne pare, vsebovane v dimnih plinih,

— *ogrevalni kotel za vgradnjo v bivalne prostore:* kotel z nazivno toplotno močjo, manjšo od 37 kW, konstruiran za ogrevanje dela bivalnega prostora, v katerega je vgrajen. Ogreva s sevanjem toplote iz ohišja in ima odprto ekspanzijsko posodo. Toplo vodo dovaja z naravnim obtokom. Na ohišju takih kotlov mora biti jasna označba, da so za vgradnjo v bivalnem prostoru.

Člen 3

1. Iz te direktive se izključijo:

— toplovodni kotli, kurjeni z več vrstami goriva, vključno s trdim gorivom,

— oprema za sprotno pripravo tople vode,

— ogrevalni kotli, konstruirani za kurjenje z gorivi, katerih lastnosti se bistveno razlikujejo od običajnih tekočih in plinastih goriv na trgu (industrijski odpadni plini, bioplin itd.),

— kuhalniki in naprave, konstruirani predvsem za gretje posameznih prostorov, v katere so vgrajeni, s pomožno funkcijo dovajanja tople vode za potrebe centralnega ogrevanja in sanitarno toplo vodo,

— naprave z nazivno toplotno močjo, manjšo od 6 kW, z naravnim obtokom in konstruirane samo za pripravo tople sanitarne vode,

▼B

— posamično izdelani kotli,

▼M2

— naprave za soproizvodnjo, kakor so opredeljene v Direktivi 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o spodbujanju soproizvodnje, ki temelji na rabi koristne toplote, na notranjem trgu z energijo in o spremembi direktive 92/42/EGS ([1]).

▼B

2. V primeru kotlov z dvojno funkcijo, to je za ogrevanje prostorov in pripravo tople sanitarne vode, se zahtevani izkoristki, omenjeni v členu 5(1), nanašajo le na funkcijo ogrevanja.

Člen 4

▼M1

1. Države članice ne smejo na svojih ozemljih prepovedati, omejevati ali ovirati dajanja naprav in grelnikov na trg, če so skladni z določbami te direktive in imajo znak CE, predviden v členu 7, ki potrjuje skladnost z vsemi določbami te direktive, skupaj s postopki ugotavljanja skladnosti, predpisanimi v členih 7 in 8, razen če ni v Pogodbi ali drugih direktivah ali določbah Skupnosti drugače določeno.

▼B

2. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se ogrevalni kotli ne začnejo uporabljati, dokler ne zadostijo zahtevam po izkoristku, opisanim v členu 5(1), in pogojem za začetek delovanja, ki jih predpišejo države članice na podlagi krajevnih klimatskih razmer, energetskih značilnosti in značilne naseljenosti stavb.

3. Vendar države članice, v katerih se dodatni ogrevalni kotli in/ali ogrevalni kotli za vgradnjo v bivalni prostor pogosto vgrajujejo v času sprejetja te direktive, lahko še naprej dovoljujejo njihovo uporabo, če njihovi izkoristki pri nazivni toplotni moči in pri 30-odstotni delni obremenitvi niso za več kot za 4 % pod zahtevami, ki so predpisane v členu 5(1) za standardne ogrevalne kotle.

4. Učinke določb iz odstavka 2 in 3 stalno spremlja Komisija, analizirani pa so v poročilu, ki se predloži glede na člen 10. Zato države članice pošljejo Komisiji vse informacije, ki jih zahteva, da predloži Svetu predlagane spremembe, ki so določene v tem členu in namenjene za zagotovitev energijske učinkovitosti v vseh primerih in prostega pretoka ogrevalnih kotlov znotraj Skupnosti.

▼M1

5. (a) Kadar grelnike obravnavajo druge direktive, ki zadevajo druge vidike, ki prav tako predvidevajo pritrjevanje znaka CE, slednji kaže, da se za zadevne grelnike domneva skladnost tudi z določbami teh drugih direktiv.

(b) Kadar ena ali več teh direktiv proizvajalcu med prehodnim obdobjem dovoljuje izbiro, katere ureditve bo uporabil, znak CE kaže skladnost z določbami samo tistih direktiv, ki jih je uporabil proizvajalec. Tedaj je treba podrobnosti iz uporabljenih direktiv, objavljenih v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*, navesti v dokumentih, obvestilih in navodilih, ki jih zahtevajo direktive in so priložene k takim grelnikom.

▼B

Člen 5

1. Ogrevalni kotli morajo dosegati naslednje zahtevane izkoristke:

— pri nazivni toplotni moči, to je delovanju pri nazivni toplotni moči Pn, izraženi v kW, pri povprečni temperaturi kotlovske vode 70 °C,

([1]) UL L 52, 21.2.2004, str. 50.

▼B

in

— pri delni obremenitvi, to je pri delovanju s 30-odstotno nazivno toplotno močjo, pri povprečni temperaturi kotlovske vode glede na tip grelnika ogrevalnega kotla.

Uporabne zahteve po izkoristku, ki jih morajo izpolnjevati, so navedene v naslednji tabeli:

Tip ogrevalnega kotla	Območje toplotne moči	Izkoristek pri nazivni toplotni moči		Izkoristek pri delni obremenitvi	
	kW	Povprečna temperatura kotlovske vode (°C)	Zahtevani izkoristek, Izražen v %	Povprečna tempera-tura kotlovske vode (°C)	Zahtevani izkoristek, izražen v %
Standardni ogrevalni kotli	Od 4 do 400	70	≥ 84 + 2 logPn	≥ 50	≥ 80 + 3 logPn
Nizkotemperaturni ogrevalni kotel (*)	Od 4 do 400	70	≥ 87,5 + 1,5 logPN	40	≥ 87,5 + 1,5 logPN
Plinski kondenzacijski kotli	Od 4 do 400	70	≥ 91 + 1 logPn	30 (**)	≥ 97 + 1 logPn

(*) Vključno s kondenzacijskimi kotli na tekoče gorivo.
(**) Temperatura vode ob vstopu v kotel.

2. Usklajeni standardi v zvezi z zahtevami te direktive, oblikovani po pooblastilu Komisije v skladu z Direktivama 83/189/EGS in 88/182/EGS ([1]) med drugim določajo postopke overjanja, veljavne za proizvodnjo in meritve. V izkoristkih morajo biti vključene ustrezne tolerance.

▼M3

_____

▼B

Člen 7

1. Države članice štejejo, da so ogrevalni kotli, ki so v skladu z usklajenimi standardi, katerih referenčne številke so bile objavljene v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* in za katere so države članice objavile referenčne številke nacionalnih standardov, s katerimi so bili preneseni ti usklajeni standardi, skladni z bistvenimi zahtevami po izkoristkih, določenimi v členu 5(1). Takšni ogrevalni kotli morajo imeti ►M1 znak CE ◄, ki je omenjena v oddelku 1 Priloge I, in spremno izjavo ES o skladnosti.

2. Skladnost serijsko izdelanih ogrevalnih kotlov se potrdi:

— z ugotovitvijo izkoristka tipa ogrevalnega kotla v skladu z modulom B, opisanim v Prilogi III,

— z izjavo o skladnosti odobrenega tipa v skladu z modulom C, D ali E, ki so opisani v Prilogi IV.

Za ogrevalne kotle na plinasta goriva so postopki ugotavljanja skladnosti njihovih izkoristkov tisti, ki se uporabljajo za ugotavljanje skladnosti z varnostnimi zahtevami, predpisanimi v Direktivi 90/396/EGS o približevanju zakonodaj držav članic v zvezi z napravami na plinsko gorivo.

3. Kadar se naprave ločeno dajejo v promet, morajo imeti ►M1 znak CE ◄ s priloženo izjavo ES o skladnosti, v kateri so

([1]) UL L 81, 26.3.1988., str. 75.

▼B

opredeljeni parametri, ki jim omogočajo po sestavi doseči izkoristke, predpisane v členu 5(1).

▼M1

4. Znak skladnosti CE z zahtevami te direktive in z drugimi določbami v zvezi z dodelitvijo znaka CE in tudi napisi, določeni v Prilogi I, morajo biti pritrjeni na grelnike tako, da so vidni, lahko berljivi in neizbrisni. Pritrjevanje oznak na take izdelke, ki bi s pomensko in oblikovno podobnostjo znaku CE lahko zavedle tretje osebe, je prepovedano. Na grelnikih in napravah smejo biti pritrjeni katerikoli drugi znaki, vendar s tem ne smeta biti zmanjšani vidnost in čitljivost znaka CE.

5. (a) Kadar država članica ali priglašeni organ ugotovi, da je bil znak CE neutemeljeno pritrjen, se proizvajalec ali njegov zastopnik s sedežem v Skupnosti obveže poskrbeti za skladnost grelnika glede določb o znaku CE, in preneha s kršitvijo pod pogoji, ki jih določi država članica;

(b) kadar se taka neskladnost nadaljuje, mora država članica sprejeti vse ustrezne ukrepe za omejitev ali prepoved dajanja zadevnega izdelka na trg ali zagotovitev njegove odstranitev s trga, in ustrezno obvestiti Komisijo in druge države članice.

▼B

Člen 8

▼M1

1. Države članice uradno obvestijo Komisijo in druge države članice o organih, ki so jih imenovale za izvedbo postopkov iz člena 7, skupaj s posebnimi nalogami, za katerih izvedbo so bili imenovani ti organi, in identifikacijskimi številkami, ki jim jih je predhodno dodelila Komisija.

Komisija v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* informativno objavi seznam priglašenih organov z njihovimi identifikacijskimi številkami in nalogami, za katere so bili priglašeni. Komisija zagotovi sprotno dopolnjevanje seznama.

▼B

2. Države članice uveljavijo minimalna merila, predpisana v Prilogi V, za imenovanje takih organov. Za organe, ki izpolnjujejo merila, določena v ustreznih usklajenih standardih, se šteje, da ustrezajo merilom, predpisanim v omenjeni prilogi.

3. Država članica, ki je priglasila organ, mora umakniti priglasitev, če ugotovi, da ta organ ne izpolnjuje več meril, omenjenih v odstavku 2. O tem nemudoma obvesti druge države članice in Komisijo ter umakne priglasitev.

Člen 9

1. Države članice sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. januarja 1993. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Te predpise uporabljajo od 1. januarja 1994.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice do 31. decembra 1997 dovolijo dajanje na trg in začetek delovanja naprav, ki so skladne z nacionalnimi predpisi in ureditvami, veljavnimi na njihovih ozemljih na dan sprejetja te direktive.

▼B

Člen 10

Tri leta po začetku izvajanja te direktive Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o doseženih rezultatih. Temu poročilu so priloženi predlogi za vsako spremembo te direktive glede na rezultate in tehnični napredek.

▼M3

Člen 10a

Ta direktiva predstavlja izvedbeni ukrep v smislu člena 15 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/32/ES z dne 6. julija 2005 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, ki rabijo energijo ([1]), glede energetske učinkovitosti med uporabo, v skladu s to direktivo, in se lahko spremeni ali razveljavi ►M4 v skladu s členom 19(3) Direktive 2005/32/ES ◄.

▼B

Člen 11

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

([1]) UL L 191, 22.7.2005, str. 29.

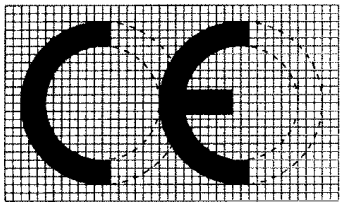
▼M1

PRILOGA I

ZNAK SKLADNOSTI CE IN DODATNE POSEBNE OZNAKE

1. **Znak skladnosti CE**

— Znak skladnosti CE sestoji iz začetnic‚CE‘ v naslednji obliki:

— Če se znak CE zmanjša ali poveča, je treba upoštevati razmerja, ki so prikazana na zgornji risbi.

— Različne sestavine znaka CE morajo biti enako visoke, a ne manjše od 5 mm.

▼M3

_____

_____

▼B

PRILOGA III

Modul B: tipski preskus ES

1. V tem modulu je opisan tisti del postopka, s katerim priglašeni organ preveri in overi, da vzorec, ki predstavlja predvideno proizvodnjo, izpolnjuje ustrezne določbe direktive.

2. Vlogo za tipski preskus ES vloži proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik s sedežem v Skupnosti pri priglašenem organu po svoji izbiri.

   Vloga mora vsebovati:

   — ime in naslov proizvajalca, in če jo vloži njegov pooblaščeni zastopnik, tudi njegovo ime in naslov,

   — pisno izjavo, da enaka vloga ni bila vložena pri nobenem drugem priglašenem organu,

   — tehnično dokumentacijo, ki je opisana v oddelku 3.

   Prosilec mora dati priglašenemu organu na voljo reprezentativni vzorec predvidene proizvodnje, v nadaljevanju imenovan „tip“. Če je treba, lahko priglašeni organ za izvedbo preskusnega programa zahteva nadaljnje vzorce.

3. Tehnična dokumentacija mora omogočiti ugotovitev skladnosti naprave z zahtevami te direktive. Če je za takšno ugotavljanje to pomembno, mora vključevati konstrukcijo, proizvodnjo in obratovanje naprave, ter če je pomembno za ugotavljanje, vsebovati:

   — splošen opis tipa,

   — konceptualne konstrukcijske in proizvodne načrte in diagrame sestavnih delov, podsestavov, tokokrogov itd.,

   — opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje risb, načrtov in delovanja izdelka,

   — seznam standardov, navedenih v členu 5, ki so uporabljeni v celoti ali deloma, in opis rešitev, sprejetih za izpolnitev bistvenih zahtev direktive, kadar niso bili uporabljeni v členu 5 omenjeni standardi,

   — rezultate opravljenih študijskih izračunov, preskusov itd.,

   — poročila o preskusih.

4. Priglašeni organ mora:

   4.1 pregledati tehnično dokumentacijo, overiti, da je bil tip proizveden v skladu s tehnično dokumentacijo, in identificirati dele, ki so bili konstruirani v skladu z ustreznimi določbami v členu 5(2) omenjenih standardov, pa tudi sestavne dele, ki so bili konstruirani brez upoštevanja ustreznih določb teh standardov;

   4.2 opraviti ali dati opraviti ustrezne preglede in potrebne preskuse za preverjanje, ali rešitve, ki jih je sprejel proizvajalec, kadar niso bili uporabljeni v členu 5(2) navedeni standardi, ustrezajo bistvenim zahtevam direktive;

   4.3 opraviti ali dati opraviti ustrezne preglede in potrebne preskuse za preverjanje, ali so, kadar se je proizvajalec odločil, da bo uporabil ustrezne standarde, ti standardi res bili uporabljeni;

   4.4 se dogovoriti s prosilcem o kraju, v katerem se bodo opravljali pregledi in potrebni preskusi.

5. Kadar tip izpolnjuje ustrezne določbe te direktive, priglašeni organ izda prosilcu certifikat tipskega preskusa ES. Certifikat vsebuje ime in naslov proizvajalca, sklepe preskusa in potrebne podatke za identifikacijo odobrenega tipa.

   Seznam ustreznih delov tehnične dokumentacije je priložen k certifikatu, priglašeni organ pa hrani njegov izvod.

   Če priglašeni organ zavrne izdajo tipskega certifikata, mora proizvajalcu ali njegovemu pooblaščenemu zastopniku s sedežem v Skupnosti navesti podrobne razloge za takšno zavrnitev.

   Poskrbeti je treba za pritožbeni postopek.

▼B

6. Prosilec obvesti priglašeni organ, ki hrani tehnično dokumentacijo o certifikatu tipskega preskusa ES, o vseh spremembah na odobreni napravi, za katere je potrebna dodatna odobritev, kadar bi takšne spremembe lahko vplivale na skladnost z bistvenimi zahtevami ali predpisanimi pogoji uporabe izdelka. Ta dodatna odobritev je dodatek k izvirnemu certifikatu tipskega preskusa ES.

7. Vsak priglašeni organ mora drugim priglašenim organom sporočiti ustrezne informacije o certifikatih tipskega preskusa ES ter izdanih in umaknjenih dodatkih.

8. Drugi priglašeni organi lahko prejmejo izvode certifikatov tipskih preskusov ES in/ali njihovih dodatkov. Priloge k certifikatom morajo biti na voljo drugim priglašenim organom.

9. Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik s sedežem v Skupnosti mora s tehnično dokumentacijo hraniti izvode certifikatov tipskega preskusa ES in njihove dodatke še vsaj deset let od zadnjega datuma proizvodnje zadevnega izdelka.

   Kadar niti proizvajalec niti njegov pooblaščeni zastopnik nimata sedeža v Skupnosti, je za hranjenje tehnične dokumentacije odgovorna oseba, ki da izdelek na trg Skupnosti.

▼B

PRILOGA IV

Modul C: Skladnost s tipom

1. V tem modulu je opisan tisti del postopka, s katerim proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik s sedežem v Skupnosti zagotovi in izjavi, da so zadevne naprave skladne s tipom, ki je opisan v certifikatu tipskega preskusa ES, in izpolnjujejo zahteve te direktive, na katere se nanaša. ►M1 Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik s sedežem v Skupnosti pritrdi znak CE na vsako napravo in sestavi pisno izjavo o skladnosti. ◄

2. Proizvajalec mora sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da proizvodni proces zagotavlja skladnost izdelanih naprav s tipom, ki je opisan v certifikatu tipskega preskusa ES, in z izkoristki, zahtevanimi v direktivi.

3. Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik mora hraniti izvod izjave o skladnosti še vsaj deset let po zadnjem datumu proizvodnje zadevnega izdelka.

   Kadar niti proizvajalec niti njegov pooblaščeni zastopnik nimata sedeža v Skupnosti, je za hranjenje tehnične dokumentacije odgovorna oseba, ki da izdelek na trg Skupnosti.

4. Priglašeni organ, ki ga je izbral proizvajalec, mora v naključnih časovnih presledkih opraviti ali dati opraviti preglede izdelka. Primeren vzorec končanih izdelkov, ki ga na kraju proizvodnje vzame priglašeni organ, se pregleda in opravi se ustrezen preskus, opredeljen v veljavnem standardu ali standardih, navedenih v členu 5(2), ali enakovredni preskusi za preverjanje skladnosti izdelka z zahtevami ustrezne direktive. Če eden ali več vzorcev pregledanih izdelkov ne ustreza, mora priglašeni organ sprejeti ustrezne ukrepe.

Modul D: Zagotavljanje kakovosti proizvodnje

1. V tem modulu je opisan postopek, s katerim proizvajalec, ki izpolnjuje obveznosti iz oddelka 2, zagotovi in izjavi, da so zadevne naprave skladne s tipom, ki je opisan v certifikatu tipskega preskusa ES, in izpolnjujejo zahteve te direktive. ►M1 Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik s sedežem v Skupnosti pritrdi znak CE na vsako napravo in sestavi pisno izjavo o skladnosti. Znak CE spremlja identifikacijska številka priglašenega organa, odgovornega za preverjanja iz oddelka 4. ◄

2. Proizvajalec mora izvajati odobreni sistem zagotavljanja kakovosti proizvodnje, končni pregled naprave in preskušanje, kot je določeno v oddelku 3. Zanj veljajo pregledi, omenjeni v oddelku 4.

3. *Sistem kakovosti*

3.1 Proizvajalec pri priglašenem organu, ki ga izbere sam, vloži vlogo za oceno svojega sistema kakovosti za zadevne naprave.

   Vloga mora vključevati:

   — vse ustrezne informacije o predvideni kategoriji naprave,

   — dokumentacijo v zvezi s sistemom kakovosti,

   — tehnično dokumentacijo, ki se nanaša na odobreni tip, in izvod certifikata tipskega preskusa ES.

3.2 Sistem kakovosti mora zagotavljati skladnost naprav s tipom, ki je opisan v certifikatu tipskega preskusa ES, in z zahtevami te direktive, ki veljajo zanje.

   Vse elemente, zahteve in določbe, ki jih je sprejel proizvajalec, je treba sistematično in metodično dokumentirati v obliki pisnih politik, postopkov in navodil. Dokumentacija sistema kakovosti mora omogočati nedvoumno razlago programov, načrtov, priročnikov in zapiskov o kakovosti.

   Še zlasti mora vsebovati ustrezen opis:

   — ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pristojnosti vodstva glede kakovosti naprav,

   — tehnik, postopkov in sistematičnih ukrepov za zagotavljanje proizvodnje, nadzorovanja in zagotavljanja kakovosti, ki bodo uporabljeni,

▼B

— pregledov in preskusov, ki bodo opravljeni pred proizvodnjo, med njo in po njej, ter pogostnost njihovega opravljanja,

— evidence kakovosti, kot so inšpekcijska poročila in podatki o preskusih, podatki o preverjanju mer, poročila o kvalifikacijah zadevnega osebja itd.,

— sredstev za nadzorovanje doseganja zahtevane kakovosti naprav in učinkovitega delovanja sistema kakovosti.

3.3 Priglašeni organ mora oceniti sistem kakovosti, da bi določil, ali izpolnjuje zahteve iz oddelka 3.2. Predvideti mora skladnost s temi zahtevami glede sistemov kakovosti, ki izpolnjujejo ustrezni usklajeni standard. Pregledovalna skupina mora imeti vsaj enega člana z izkušnjami pri ocenjevanju ustrezne tehnologije proizvodnje. Postopek ocenjevanja vključuje inšpekcijski obisk proizvajalčevih prostorov.

Proizvajalca je treba uradno obvestiti o odločitvi. Uradno obvestilo mora vsebovati ugotovitve pregleda in primerno utemeljeno odločitev na podlagi presoje.

3.4 Proizvajalec se mora zavezati, da bo izpolnjeval obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti, in ga ohranjati na ustrezni in učinkoviti ravni.

Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik mora obveščati priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, o kakršnikoli predlagani spremembi sistema kakovosti.

Priglašeni organ mora presoditi o predlaganih spremembah in odločiti, ali bo spremenjeni sistem kakovosti še vedno izpolnjeval zahteve iz 3.2 in ali je potrebna vnovična presoja.

Proizvajalca mora uradno obvestiti o svoji odločitvi. Uradno obvestilo mora vsebovati ugotovitve pregleda in utemeljeno odločitev na podlagi presoje.

4. *Nadzorovanje v okviru odgovornosti priglašenega organa*

4.1 Namen nadzorovanja je prepričati se, ali proizvajalec pravilno izpolnjuje obveze, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.

4.2 Proizvajalec mora dovoliti priglašenemu organu dostop do krajev proizvodnje, nadzorovanja, preskušanja in skladiščenja zaradi inšpekcije ter mu zagotoviti vse potrebne informacije, še zlasti:

— dokumentacijo o sistemu kakovosti,

— evidenco o kakovosti, kot so inšpekcijska poročila in podatki o preskusih, podatki o preverjanju mer, poročila o kvalifikacijah zadevnega osebja itd.

4.3 Priglašeni organ mora redno opravljati preglede, da se prepriča o proizvajalčevem vzdrževanju in uporabljanju sistema kakovosti, ter proizvajalcu zagotoviti poročilo o pregledu.

4.4 Poleg tega lahko priglašeni organ nenapovedano obišče proizvajalca. Med takšnimi obiski lahko priglašeni organ opravi ali da opraviti preskuse, da overi pravilno delovanje sistema kakovosti. Če je treba, mora priglašeni organ proizvajalcu priskrbeti poročilo o obisku, in če je opravil preskus, poročilo o preskusu.

5. Proizvajalec mora za državne organe še vsaj deset let po zadnjem datumu proizvodnje izdelka hraniti:

— dokumentacijo, navedeno v drugi alinei 3.1,

— dodatke, omenjene v drugem odstavku 3.4,

— odločbe in poročila priglašenega organa, navedene v zadnjem odstavku 3.4 ter v 4.3 in 4.4.

6. Vsak priglašeni organ mora drugim priglašenim organom dati ustrezne informacije o izdanih in umaknjenih odobritvah sistema kakovosti.

Modul E: Zagotavljanje kakovosti izdelka

1. V tem modulu je opisan postopek, s katerim proizvajalec, ki izpolnjuje obveznosti iz oddelka 2, zagotovi in izjavi, da so grelniki in naprave skladni s tipom, ki je opisan v certifikatu tipskega preskusa ES. ►M1 Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik s sedežem v Skup-

▼B

nosti pritrdi znak CE na vsak grelnik in napravo ter sestavi pisno izjavo o skladnosti. Znak CE mora spremljati identifikacijska številka priglašenega organa, odgovornega za preverjanja iz oddelka 4. ◄

2. Proizvajalec mora izvajati odobreni sistem kakovosti za končno pregledovanje in preskušanje grelnikov in naprav, kot je opredeljen v oddelku 3. Zanj veljajo pregledi, omenjeni v oddelku 4.

3. *Sistem kakovosti*

3.1 Proizvajalec pri priglašenem organu, katerega izbere sam, vloži vlogo za oceno sistema kakovosti za svoje grelnike in naprave.

Vloga mora vključevati:

— vse ustrezne informacije o predvidenem razredu ogrevalnih kotlov ali naprav,

— dokumentacijo v zvezi s sistemom kakovosti,

— tehnično dokumentacijo, ki se nanaša na odobreni tip, in izvod certifikata tipskega preskusa ES.

3.2 Upoštevajoč sistem kakovosti, je treba vsak ogrevalni kotel ali napravo pregledati in opraviti primerne preskuse, ki so določeni v ustreznem(-ih) standardu(-ih), navedenem(-ih) v členu 5, ali enakovredne preskuse, da bi overili skladnost z ustreznimi zahtevami direktive. Vse elemente, zahteve in določbe, ki jih je sprejel proizvajalec, je treba sistematično in metodično dokumentirati v obliki pisnih politik, postopkov in navodil. Ta dokumentacija sistema kakovosti mora omogočati nedvoumno razlago programov, načrtov, priročnikov in zapiskov o kakovosti.

Še zlasti mora vsebovati ustrezen opis:

— ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pristojnosti vodstva glede kakovosti izdelkov,

— pregledov in preskusov, ki bodo opravljeni po proizvodnji,

— sredstev nadzorovanja učinkovitega delovanja sistema kakovosti,

— evidence kakovosti, kot so inšpekcijska poročila in podatki o preskusih, podatki o preverjanju mer, poročila o kvalifikacijah zadevnega osebja itd.

3.3 Priglašeni organ mora oceniti sistem kakovosti, da določi, ali izpolnjuje zahteve iz 3.2. Predvideti mora skladnost s temi zahtevami glede sistemov kakovosti, ki izpolnjujejo ustrezni usklajeni standard.

Pregledovalna skupina mora imeti vsaj enega člana z izkušnjami pri ocenjevanju ustrezne tehnologije proizvodnje. Postopek ocenjevanja mora vključevati inšpekcijski obisk proizvajalčevih prostorov.

Proizvajalca je treba uradno obvestiti o odločbi. Uradno obvestilo mora vsebovati ugotovitve pregleda in utemeljeno odločbo na podlagi presoje.

3.4 Proizvajalec se mora zavezati, da bo izpolnjeval obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti, in ga ohranjati na ustrezni in učinkoviti ravni.

Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik mora priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, obveščati o kakršnikoli predlagani spremembi sistema kakovosti.

Priglašeni organ mora presoditi o predlaganih spremembah in odločiti, ali spremenjeni sistem kakovosti še vedno zadošča zahtevam iz 3.2, in ali je potrebna vnovična ocena.

O svoji odločitvi mora uradno obvestiti proizvajalca. Uradno obvestilo mora vsebovati ugotovitve pregleda in utemeljeno odločbo na podlagi presoje.

4. *Nadzor v pristojnosti priglašenega organa*

4.1 Namen nadzorovanja je prepričati se, da proizvajalec pravilno izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.

4.2 Proizvajalec mora omogočiti priglašenemu organu dostop do krajev nadzorovanja, preskušanja in skladiščenja ter mu zagotoviti vse potrebne informacije, še zlasti:

▼B

— dokumentacijo sistema kakovosti,

— tehnično dokumentacijo,

— evidenco kakovosti, kot so inšpekcijska poročila in podatki o preskusih, podatki o preverjanju mer, poročila o kvalifikacijah zadevnega osebja, itd.

4.3 Priglašeni organ mora redno opravljati preglede za zagotovitev, da proizvajalec vzdržuje in uporablja sistem kakovosti, ter proizvajalcu zagotoviti poročilo o pregledu.

4.4 Poleg tega lahko priglašeni organ nenapovedano obišče proizvajalca. Med takšnimi obiski lahko priglašeni organ opravi ali da opraviti preskuse, da overi pravilno delovanje sistema kakovosti. Če je treba, priglašeni organ proizvajalcu zagotovi poročilo o obisku, in če je opravil preskus, poročilo o preskusu.

5. Proizvajalec mora za državne organe še vsaj deset let po zadnjem datumu proizvodnje izdelka hraniti:

— dokumentacijo, navedeno v tretji alinei 3.1,

— spremembe, omenjene v drugem odstavku 3.4,

— odločbe in poročila priglašenega organa, navedene v zadnjem odstavku 3.4 ter v 4.3 in 4.4.

6. Vsak priglašeni organ mora drugim priglašenim organom dati ustrezne informacije o izdanih ali umaknjenih odobritvah sistema kakovosti.

▼B

PRILOGA V

Minimalna merila, ki jih morajo upoštevati države članice za priglasitev organov

1. Organ, njegov direktor in osebje, odgovorno za opravljanje overitvenih preskusov, ne smejo biti načrtovalci, proizvajalci, dobavitelji ali monterji naprav, katere pregledujejo, niti pooblaščeni zastopniki katere koli od teh strank. Niti neposredno niti kot pooblaščeni zastopniki ne smejo biti vključeni v konstruiranje, proizvodnjo, trženje ali vzdrževanje takšnih ogrevalnih kotlov in naprav. To ne izključuje možnosti izmenjave tehničnih informacij med proizvajalcem in organom.

2. Organ in njegovo osebje morata opravljati overitvene preskuse z najvišjo stopnjo strokovne neoporečnosti in tehnične usposobljenosti ter morata biti neodvisna od vseh pritiskov in napeljevanj, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivali na njuno presojo ali rezultate nadzora, še posebno od ljudi ali skupin, ki jih zanimajo rezultati overjanj.

3. Organ mora imeti na voljo potrebno osebje in zmogljivosti, ki mu omogočajo pravilno opravljanje upravnih in tehničnih nalog, povezanih z overjanji. Imeti mora tudi dostop do opreme, ki se zahteva za posebno overitev.

4. Osebje, ki je odgovorno za nadzor, mora:

   — biti primerno tehnično in strokovno usposobljeno,

   — imeti zadostno znanje o zahtevah za preskuse, ki jih opravlja, in ustrezne izkušnje s takšnimi preskusi,

   — biti sposobno sestaviti certifikate, zapiske in poročila, ki se zahtevajo za potrditev rezultatov preskusov.

5. Zagotovljena mora biti nepristranskost inšpekcijskega osebja. Njihovo nagrajevanje ne sme biti odvisno od števila opravljenih preskusov ali rezultatov takšnih preskusov.

6. Organ mora skleniti zavarovanje za odgovornost, razen če njegove odgovornosti ne prevzame država v skladu z nacionalno zakonodajo, ali je za preskuse neposredno odgovorna sama država članica.

7. Osebje organa mora spoštovati poklicno molčečnost (razen pred pristojnimi upravnimi organi države, v kateri potekajo njegove dejavnosti) v skladu s to direktivo ali katero koli določbo nacionalne zakonodaje, ki to določa.